

Korsgaard: Jeg forstod det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) saaledes, at det ærede Medlem var bange for, at en Ejendom, der ligger f. Eks. nær en By, skulde have for lille et Areal i Forhold til Jordværdien, saa at det af den Grund vilde være urimeligt, at forlange, at at en saadan Ejendom skulde afgive Jord til andre Brug. Hvis min Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelse er rigtig, vil jeg meget anbefale det ærede Medlem at slutte sig til Folketingsmand Steens Gruppe ovre i det andet høje Ting, der gaar imod Ekspropriation, for saa kunde man ikke risikere, at der blev eksproprieret fra en Ejendom med et saadant forholdsvis lille Jordtilliggende. Og kunde det ærede Medlem faa et Medlem med sig over til den nævnte Gruppe, kunde man i hvert Fald være helt sikker paa, at der ikke blev noget ud af Ekspropriationsbestemmelsen, og saa vilde jeg for mit Vedkommende være mere tryk for, at man ikke i Fremtiden gaar til at ekspropriere Jord fra Ejendomme med for lille Jordtilliggende. Selv om det nemlig bestemmes, at Jordværdien af en Ejendom, for at der skal kunne eksproprieres fra den, skal være mindst 50 000 eller i ganske særlige Tilfælde 40 000 Kr., er der ingen Garanti for, at man ikke ad Aare kommer med en ny Lov, der nedsætter denne Grænse for Jordværdien til under de 40 000 Kr. Jeg skal derfor meget anbefale det ærede Medlem at stemme sammen med os, naar Lovforslaget kommer til Afstemning her i Tinget.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det i øvrigt for at gøre nogle Bemærkninger til det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen-Aale). Jeg blev maaske nok lidt stolt, da jeg hørte, at et saa æret Medlem som det 1ste tingvalgte Medlem henviste til nogle af mine tidligere Udtalelser, men jeg maa indrømme, at Glæden og Stoltheden forsvandt, da jeg hørte mine Udtalelser citeret paa den Maade, som det ærede Medlem gengav dem paa. Jeg vil nemlig ikke indrømme at have udtalt mig, som det ærede Medlem citerede. Jeg har nok talt om de store Landbrug og om, at disse havde visse Goder fremfor de mindre eller de helt smaa Landbrug, men det var samfundsmæssige Goder og ikke Goder for den enkelte. Der findes vel inden for begge Kategorier af Ejendomsstørrelser Landbrugere, som har det bedre end andre i Kraft af deres Dygtighed og maaske i Kraft af andre Ting. Men naar jeg udtalte mig paa den Maade, som jeg mener jeg gjorde ved Behandlingen af det Lovforslag, som det ærede Medlem

formentlig hentydede til, var det, fordi jeg dér talte om de store Landbrugs samfundsmæssige Fordele fremfor de smaas, idet jeg fremhævede, at i visse Tilfælde, hvor den store Landbruger kunde producere Raastoffer ikke alene til sig selv, men ogsaa til andre Landbrugere, som havde Brug for disse Raastoffer, var de store Landbrug samfundsmæssigt bedre.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem talte ogsaa om, at Industrilandbrug ikke kunde gaa i Tiden. Jeg vil da gerne stille det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) det Spørgsmaal, om det ærede Medlem mener, at naar Jord eksproprieres og lægges til et mindre Brug, maa vedkommende Bruger ikke forøge sin dyriske Produktion. Jeg antager ikke, det er Meningen; jeg antager tværtimod, at Meningen er, at han netop i Kraft af den Jord, han har faaet tillagt sin Ejendom, skal kunne øge sin dyriske Produktion. Men saa er man jo ikke gaaet den Vej, som det ærede Medlem peger paa, og som fører til en Indskrænkning af den dyriske Produktion. Naar det ærede Medlem taler om en Indskrænkning af den dyriske Produktion, er vi inde paa et Problem, som jeg gerne vil drøfte med det ærede Medlem. For hvis man ved en saadan Indskrænkning kan komme til at nøjes med de Foderstoffer, vi selv kan fremstille, og til Trods derfor — som det f. Eks. har været Tilfældet ved Indskrænkningen af Svineproduktionen — kan sikre Producenten en højere Pris for den Produktion, der bliver tilbage, saa synes jeg, der kan være Mening i at drøfte en Indskrænkning af Produktionen. Jeg tror ganske vist ikke, det bliver saa let at finde en Norm, men en Produktion som den, vi har i Øjeblikket, og som i mange Tilfælde er tabgivende, og som i andre Tilfælde giver Producenten en Pris for det, han producerer, der ikke staar i rimeligt Forhold til Producentens Udgifter, kan ikke fortsættes; der maa paa en eller anden Maade findes en Udvej, saaledes at de danske Producenter kan faa en Pris for deres Produkter, som staar i Forhold til Produktionsomkostningerne, og selv om dette skulde ske gennem en Indskrænkning af Produktionen, vil jeg for mit Vedkommende gerne gaa ind i en fordomsfri Drøftelse med det ærede Medlem af Problemet. Problemet er for mig at skaffe det arbejdende Landbrug en tilstrækkelig Pris for de Produkter, som det i Øjeblikket fremstiller, og ved hvilke det skaffer Landet Valuta hjem til Indkøb af Varer udefra, som vi ikke kan undvære.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem